

CE ESTE DUHUL SFÂNT ?

Întâlnirea aceasta va fi puțin diferită de întâlnirile pe care le avem de obicei în locul acesta. De obicei noi venim aici ca să ne rugăm pentru bolnavi și pentru nevoile fizice ale oamenilor. Pe aceasta se pune accentul, dar în seara aceasta, începem această trezire pentru vindecarea sufletului și a duhului omului.

Dacă va fi cu voia Domnului, duminică dimineața, la școala duminicală vom ține un serviciu de vindecare. Atunci vom forma un nou rând de rugăciune și vom chema bolnavii în față. Dar în serile din săptămâna aceasta sunt îndemnat să vorbesc despre lucrurile veșnice necesare vindecării sufletului.

Noi suntem fericiți când vedem că un om bolnav trupește este vindecat, deoarece aceasta arată că Dumnezeu nostru vindecă bolnavii. Dar dacă această persoană va trăi destul de mult se va putea îmbolnăvi din nou, poate chiar de boala de care a fost vindecată. Aceasta nu pune însă deoparte vindecarea. Medicul poate să îi dea unui pacient medicamente pentru pneumonie iar a doua zi după ce îl declară sănătos să moară de pneumonie. De ce? Pentru că boala poate reveni. Dar dacă Dumnezeu vindecă sufletul, primiți Viața veșnică, iar un astfel de suflet nu va muri niciodată.

Eu cred că noi suntem foarte aproape de venirea Domnului Isus. Aceasta ne îndeamnă să facem tot ce este posibil ca să aducem fiecare suflet la Împărăție, și să aducem Împărăția la oameni, ca să putem fi vindecați în duhurile noastre. Eu cred că trupul lui Isus este cel mai bolnav trup pe care-l știu; acesta este trupul duhovnicesc al lui Hristos pe pământ și este foarte bolnav.

În seara aceasta nu vreau să vă țin prea mult pentru că nu avem suficiente locuri. Din pricina aceasta am hotărât să construim o biserică nouă, mai mare decât aceasta, în care să încăpem cu toții. Vom face aceasta dacă va fi cu voia Domnului. Noi am anunțat adunările, de miercuri până duminică. Duminică se vor încheia sărbătorile Crăciunului, dar noi nu ne vom opri până nu ne va spune Domnul. Noi nu știm care vor fi rezultatele acestor întâlniri, dar cred că poporul din tabernacolul acesta, precum și cel din bisericile surori – mă refer la Tabernacolul sfințeniei din Utica, unde este păstor fratele Graham Snelling, la Tabernacolul din New Albany unde este păstor fratele Junie Jackson, și la Tabernacolul de pe autostradă, unde este păstor fratele Ruddell -, va fi adus într-o părtășie mai strânsă cu Hristos. Acesta este țelul nostru. De aceea m-am hotărât ca în serile care urmează să citim și să învățăm din Cuvânt.

Tema la care m-am gândit pentru seara aceasta este: **„Ce este Duhul Sfânt?”**, iar mâine seară vom vorbi despre tema: **„Pentru ce a fost dat Duhul Sfânt?”** Vineri seara vom vorbi despre tema: **„Cum obțin eu Duhul Sfânt?”** și **„Cum știu când îl am?”**, apoi vom vedea ce ne va călăuzi Domnul pentru sâmbătă și duminică. Duminică dimineața aș vrea să ținem un servici de vindecare, iar duminică seara vom ține o nouă evanghelizare.

Din câte știu, magnetofonele sunt pregătite pentru înregistrare în camera din spate. Știu, de asemenea, că la aceste întâlniri de evanghelizare sunt prezenți oameni din diferite denominațiuni și fiecare au fost învățați în sfera lor de credință, ceea ce este în ordine. Eu nu am vrut niciodată să fiu vinovat de semănarea discordiei între frați, de aceea, când predic afară vorbesc doar despre marile Adevăruri evanghelice ale Scripturii cu privire la ceea ce cred cei care îmi sponsorizează adunările. Când vorbesc însă aici, în Tabernacol, vorbesc despre ceea ce credem noi. De aceea, dacă nu înțelegeți ceva, aș fi fericit să-mi trimiteți o scrisoare sau un bilet în care să-mi scrieți întrebările voastre ca să le putem clarifica. Voi fi bucuros să vă pot explica cât mai bine aceste lucruri.

Voi știți că fiecare biserică se bazează pe doctrina ei pentru că altfel nu este o biserică. Fiecare are principiile ei pe care stă și pe care le susține. Dar indiferent care este afilierea sau denomi-națiunea unei persoane, dacă este născută din nou din Duhul lui Dumnezeu, este fratele sau sora mea... În alte lucruri, noi am putea fi atât de diferiți unii de alții, atât de departe ca răsăritul de apus, dar cu toate acestea noi suntem frați. Și tot ce aș dori să fac pentru acel frate sau sora, ar fi să-i ajut să trăiască mai aproape de Hristos. Și cred că fiecare creștin adevărat ar gândi și ar face la fel pentru mine.

Eu i-am cerut acestui tabernacol să nu intrăm în subiectul acesta doar pentru o adunare de așteptare. Astfel, v-am cerut să ardeți orice pod care este în urma voastră și să corecți fiecare păcat, pentru că intrăm în aceasta cu tot ceea ce este în inimile și viețile noastre. Noi trebuie să venim aici cu un singur scop: ca să ne pregătim sufletele pentru venirea Domnului; nu trebuie să fie nici un alt scop. Nu aș vrea să se creadă că învăț în felul acesta ca să mă deosebesc de cineva sau ca să stârnesc neînțelegeri. Nu, eu nu vreau să fac aceasta, ci gândul meu este unul singur: să ne pregătim pentru venirea Domnului.

Am văzut printre noi și câțiva frați musafiri pe care-i cunosc din alte adunări, și noi suntem fericiți să-i avem aici. Fără îndoială sunt și alți frați străini, pe care nu-i cunosc. Noi suntem fericiți și îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru voi deoarece vedem că ne iubiți atât de mult încât veniți să ascultați aceste lucruri. Fie ca atunci când veți merge acasă, frate și soră, să puteți duce cu voi cele mai bogate comori pe care Dumnezeu le poate turna în inima unui om.

Eu cred că la acest tabernacol micuț vin unii oameni care formează cel mai minunat popor de pe pământ. Nu am spus că toți cei ce vin formează acest popor minunat, ci am spus: „unii”. Privind poporul acesta îmi dau seama că zi de zi el are nevoie de o umplere, de o predare, de o viață mai curată, de o umblare mai apropiată de Dumnezeu.

De aceea v-am și promis că voi pregăti aceste Mesaje.

Și noi ne bucurăm de toți cei care au venit în locul acesta ca să aibă părtășie cu noi în jurul Cuvântului lui Dumnezeu, așa cum învățăm noi.

În primele trei seri nu vom lua un subiect anume despre care să predicăm, ci vom învăța din Cuvântul lui Dumnezeu și vreau să vă spun că eu u i-aș cere cuiva să facă ceva ce eu însumi nu aș face. Săptămâna aceasta a fost un calvar complet pentru mine și am fost pe punctul să plec. Eu l-am predat Domnului întreaga voință și tot ce fac.

Aseară, puțin după miezul nopții, m-am plecat alături de soția mea înaintea Domnului. Mai întâi am luat Bibliile și ne-am predat din nou lui Dumnezeu, pentru o slujbă completă, dăruindu-I Lui întreaga noastră voință, gândurile și ființa noastră, ca să Îl putem sluji numai pe Domnul Isus.

Sunt încredințat că aceasta este și dorința voastră și că ați făcut la fel ca noi. Noi suntem conștienți că în seara aceasta pășim pe un pământ sfânt, în mijlocul unui popor care s-a rugat, a postit, s-a predat pe deplin și s-a pregătit să primească ceva de la Dumnezeu. Și știu că cel care a venit flămând nu va pleca tot flămând pentru că Dumnezeu îl va hrăni cu Pâinea Vieții.

Înainte de a citi din cartea Lui sfântă, să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Doamne, în seara aceasta Ți s-au înălțat deja rugăciuni din locul acesta. Mă refer la cântările Sionului pe care le-au cântat copiii Tăi. Inimile lor s-au înălțat spre Tine, fiindcă noi toți am venit în locul acesta ca să ne predăm Ție și ca să ne închinăm înaintea Ta din adâncul sufletului nostru. Te chemăm și Te rugăm să Îți aduci aminte că atunci când ai stat pe munte, ca să-i înveți pe oameni, ai spus:

„Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați.” Tu ai făgăduit aceasta, Doamne, de aceea în seara aceasta venim la Tine cu inimile deschise, flămânde și însetate, și credem că Îți vei împlini făgăduința.

Acum, în timp ce ne pregătim să deschidem Cartea Ta sfântă și să citim din conținutul Ei, Te rugăm să îngădui ca Duhul Sfânt să ducă Mesajul ei în fiecare inimă. Fă ca Sămânța Cuvântului să cadă în inimile noastre credincioase și să producă roadă bogată, așa cum ai făgăduit în Cuvântul Tău. Ascultă-ne, Doamne, curăță-ne și încearcă-ne. Iar dacă vei găsi ceva necurat, vreun păcat nemărturisit sau vreun lucru care nu este corect, descopere-l chiar acum, Doamne, pentru că ne dăm seama că trăim în umbra venirii Domnului Isus. Și pentru că trăim în timpul când Te pregătești să vii, Dumnezeule sfânt, dorim ca în seara aceasta să ne plecăm înaintea Ta și să ne predăm din nou pe deplin în slujba Ta, astfel ca Duhul Sfânt să ne poată umple viețile.

Pentru că Focul trezirii a început să se stingă, ajută-ne să aruncăm în el lemnele Cuvântului, ca să-l întetească din nou și pentru ca inimile noastre să fie pline de râvnă pentru Tine. Sfintește-ne, Doamne, prin Cuvântul Tău sfânt și curăță-ne prin Sângele Tău, pentru că dorim îndurarea Ta. Și toate laudele și mulțumirile noastre se vor ridica numai spre Tine. Ia orice prejudecată din inimile noastre. Curăță-ne, Doamne. Dă-ne inimi sincere, mâini curate și minți deschise ca să putem veni seară de seară în prezența sfințeniei Tale ca să fim umpluți cu Duhul Sfânt. Ascultă-ne pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus și spre slava Lui. Amin.

Doresc să citesc din Cuvântul Lui și vă rog să vă pregătiți Bibliile, creioanele și carnetele pentru notițe. Pentru a primi răspunsul la întrebarea pusă: **„Ce este Duhul Sfânt,** vom citi din **Fapte 7.**

Pe pământul acesta nu este nimeni și

nimic care să-l poată învinge pe Satana, în afară de Cuvântul lui Dumnezeu. Isus S-a folosit de Cuvânt în marea Sa bătălie și a spus: „*Este scris...*”

Cu câteva zile în urmă am ascultat o transmisiune în care cineva spunea: „Creațiunea a venit la existență în felul următor: cenușa s-a adunat laolaltă cu fosforul și cu alte chimicale ale pământului, iar strălucirea fierbinte a soarelui a creat germele de viață și l-a adus la suprafață.”

Ce ridicol! Adevărul este că germele de viață este ucis de căldura soarelui. Dacă nu mă credeți, puneți un germen de viață sub strălucirea soarelui și acesta îl va ucide imediat. Ce a spus acel om nu este adevărat, dar Satana încearcă să-mi atunce aceasta.

Azi dimineață, după ce am dus-o pe micuța Rebeca la școală, Satana mi-a zis în timp ce mă întorceam acasă:

„Știi că Omul Isus a fost un simplu om? A fost un predicator ca Billy Graham sau Oral Roberts; El a fost doar un om care Și-a adunat în jur câțiva adepți. După o vreme a devenit vestit, iar în final au făcut din el un dumnezeu. Astfel, credința aceasta s-a răspândit în întreaga lume, dar El este mort și acum.”

Când l-am auzit ce spune, am zis: „Ești un mincinos!”

Apoi, în timp ce traversam Graham Street, am continuat: „Satană, tu ești cel care vorbești conștiinței mele, dar am să te întreb ceva: „Cine este Cel despre care au vorbit profeții evrei și au spus că va veni? Cine a fost unsul Mesia? Cine a vorbit prin profeții care L-au văzut mai dinainte și au spus tot ce va face El când va veni? Cine a vestit aceste lucruri cuvânt cu cuvânt? Profeții au spus: „*El va fi pus în numărul celor fărădelege...*” și așa a fost. „*El a fost străpunș pentru păcatele noastre,*

zdrobit pentru fărădelegile noastre...” și așa a fost. „Groapa Lui a fost pusă între cei răi și mormântul Lui la un loc cu cel bogat...” dar a înviat a treia zi și este viu în vecii

vecilor. Apoi El a făgăduit Duhul Sfânt și cei ce au crezut, L-au primit. Astfel, tu ai fost învins pentru că tot ce a fost scris despre El s-a împlinit Cuvânt cu Cuvânt și fiecare Cuvânt este adevărat.” Atunci Satana a plecat. Spuneți-i doar Cuvântul și El va rezolva totul. Satana nu poate suferi Cuvântul, pentru că Cuvântul este inspirat.

Să începem acum citirea Cuvântului din **Fapte 7**, începând cu primul verset:

„Marele preot a zis: „Așa stau lucrurile?”

Ștefan a răspuns: „Fraților și părinților, ascultați!

Dumnezeul slavei S-a arătat părintelui Avraam, când era în Mesopotamia, înainte ca să se așeze în Haran.

Și i-a zis: „Ieși din țara ta și din familia ta, și du-te în țara pe care ți-o voi arăta.”

El a ieșit atunci din țara Haldeilor și s-a așezat în Haran. De acolo, după moartea tatălui său, Dumnezeu l-a strămutat în țara aceasta, în care locuiți voi acum.

Din țara aceea nu i-a dat nimic în stăpânire, nici măcar o palmă de loc, ci i-a făgăduit că i-o va da în stăpânire lui și seminței

lui după el, măcar că n-avea nici un copil.

Dumnezeu i-a spus că sămânța lui va locui într-o țară străină, va fi robită și va fi chinuită patru sute de ani.

Dar neamul, căruia îi vor fi robi, îl va judeca Dumnezeu. „După aceea, vor ieși și Îi vor sluji în locul acesta.”

Apoi i-a dat legământul tăierii împrejur; și astfel Avraam, când a născut pe Isaac, l-a tăiat împrejur în ziua a opta; Isaac a născut și a tăiat împrejur pe Iacov și Iacov pe cei doisprezece patriarhi.”

De aici voi scoate tema din seara aceasta: **„Ce este Duhul Sfânt?”** Ce este EL? Am ales această ordine a temelor mele pentru că voi nu puteți veni să primiți Duhul Sfânt dacă nu știți Ce este El. Dar voi nu puteți să-L primiți, chiar dacă știți ce este El, decât dacă credeți că a fost trimis pentru voi și vă este dat vouă. Apoi, voi nu știți dacă Îl aveți sau nu, decât dacă știți ce rezultate aduce. Astfel, dacă știți ce este Duhul Sfânt, pentru ce este dat El și ce roade aduce în viața voastră prezența Lui, veți ști ce aveți când Îl primiți. Vedeți? Aceasta o stabilește.

Astăzi am avut o discuție cu fratele Jeffries și el mi-a zis:

„Mi-ar plăcea să fiu și eu deseară în adunare, dar voi fi mâine seară.”

El nu știa nimic despre adunarea de astăzi pentru că nu am anunțat-o. Fratele Leo și ceilalți au scris la unii din prietenii noștri din afara orașului și le-au spus de adunări, dar noi nu am spus nimic pentru că

nu avem loc.

Eu i-am spus: „Frate Jeffries, dacă mă trimiți să pornesc una din sondele tale de țigări, s-ar putea să ți-o arunc în aer pentru că nu știu cum să lucrez cu ea. S-ar putea să învârt cheia greșită sau să pornesc motorul greșit. Ca să pot porni, mai întâi trebuie să fiu învățat cum să o fac.”

Așa este și cu primirea Duhului Sfânt. Voi trebuie să știți ce vreți, cum să procedați ca să-L primiți și Ce este El.

Primul lucru pe care trebuie să îl știți este că Duhul Sfânt a fost făgăduit.

Dacă am vorbi zece săptămâni tot nu am reuși să terminăm subiectul referitor la „Ce este Duhul Sfânt?”. Acesta este motivul pentru care în seara aceasta voi încerca să fac o schiță a acestei teme, iar mâine seară vom vedea dacă există întrebări.

Câți din cei prezenți aici nu au primit Duhul Sfânt, nu au fost botezați cu Duhul Sfânt? Ridicați mâinile; voi știți că nu ați fost botezați. Priviți câte mâini au fost ridicate.

Acum aș vrea să vorbesc despre El. **Duhul Sfânt este un Semn.** Noi știm că toate făgăduințele ne-au fost date prin Avraam, tatăl credinței, deoarece Dumnezeu i-a dat toate făgăduințele „*lui și seminței lui după el*”. Acest Semn este dat unui popor de legământ.

Acum, există o foarte mare diferență între un creștin

și un creștin umplut cu Duhul Sfânt. Eu vă voi arăta lucrul acesta din Scriptură și vom așeza lucrurile cum spune Ea.

În primul rând, există un creștin care spune că este creștin, dar dacă nu a fost încă umplut cu Duhul Sfânt, este numai pe cale să devină creștin. Vedeți? El crede în Duhul Sfânt și lucrează la Aceasta, dar Dumnezeu nu i-a dat încă acest Duh Sfânt. El nu a ajuns încă la țintă; Dumnezeu nu i-a recunoscut încă credința.

După ce l-a chemat pe Avraam, Dumnezeu a făcut legământ cu el, ceea ce este un model pentru chemarea credinciosului de astăzi. El l-a chemat pe Avraam, iar acesta și-a părăsit țara și a plecat într-o țară străină, ca să locuiască printre străini, iar acesta este un model pentru credincios: atunci când Dumnezeu cheamă un om la El, acesta trebuie să se oprească din răutatea lui și să se pocăiască de păcatele lui. Atunci el părăsește mulțimea în mijlocul căreia era, ca să locuiască într-o altă mulțime, printre cei chemați de Dumnezeu. Și după ce Dumnezeu l-a găsit pe Avraam credincios făgăduinței pe care i-a dat-o, că el va avea un fiu prin care tot pământul va fi binecuvântat, i-a confirmat credința prin faptul că i-a dat un semn, și acest semn a fost tăierea împrejur, care este un simbol al Duhului Sfânt.

Dar iată ce spune Ștefan, în Fapte 7.51, cu privire la cei care-l învinuiau:

„Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi întotdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.”

Tăierea împrejur este un tip, un simbol al Duhului Sfânt. Dumnezeu i-a dat lui Avraam semnul tăierii împrejur după ce

acesta a primit făgăduința lui Dumnezeu și a plecat într-o țară străină. Vedeți? Acesta a fost un semn. Și toți copiii lui și sămânța lui după el, au purtat acest semn în trupul lor pentru că îi deosebea de ceilalți oameni. Acest semn al tăierii împrejur i-a separat de celelalte popoare.

Acesta este Semnul pe care Dumnezeu Îl dă și astăzi poporului Său, doar că este vorba de Semnul tăierii împrejur a inimii, de Duhul Sfânt, care separă Biserica lui Dumnezeu de toate celelalte crezuri, credințe și denominațiuni. Copiii lui Dumnezeu se află prin toate felurile de denominațiuni dar cu toate acestea ei sunt un popor separat.

Lăsați-mă să vorbesc cu un om două minute, și vă pot spune dacă a primit Duhul Sfânt sau nu; și voi puteți face aceasta. Duhul Sfânt ne separă, El este un Semn.

În Vechiul Testament, oricine a refuzat tăierea împrejur, care este simbolul Duhului Sfânt, a fost scos afară din mijlocul poporului. Un astfel de om nu putea să aibă părtășie cu restul adunării. De ce? Pentru că a refuzat tăierea împrejur.

Să privim aceasta astăzi. Dacă un om refuză botezul Duhului Sfânt, nu poate avea părtășie cu cei care au Duhul Sfânt. Voi nu puteți avea părtășie împreună pentru că trebuie să aveți aceeași natură. Mama obișnuia să spună: „Păsările care au pene la fel, zboară împreună!” Acesta este un proverb vechi, dar el ascunde un mare adevăr. Voi nu veți putea vedea niciodată porumbeii împreună cu ciorile. Ei nu pot avea părtășie împreună pentru că hrana lor este diferită; obiceiurile și dorințele lor sunt diferite. Așa se întâmplă și cu creștinul care primește tăierea împrejur a Duhului Sfânt, care înseamnă „a tăia jos o carne”. El nu mai poate avea părtășie cu lumea sau cu lucrurile din ea.

În Vechiul Testament tăierea împrejur putea fi făcută

numai la bărbat. Dar prin căsătorie femeia devenea un singur trup cu bărbatul ei, era o parte din el, era tăiată împrejur împreună cu el.

Cred că vă amintiți textul din Timotei, unde scrie: *„Totuși ea va fi mântuită prin nașterea de copii, dacă ea continuă în credință și sfințenie cu toată cumpătarea.”* (1 Timotei 2.15).

Tăierea împrejur. Voi știți că Sara a râs în cortul din spate, când a auzit Mesajul Îngerului, când El a spus: „Avraam, unde este nevastă-ta Sara?”, neștiind Cine era El. De unde a știut El că Avraam era căsătorit?

Isus a spus: *„Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla aiudoma când va veni Fiul omului.”* (Luca 17.28-30).

Amintiți-vă că semnul nu a fost dat în Sodoma și Gomora, nici printre religioșii din lume, ci în mijlocul celor aleși, în mijlocul celor chemați afară. Și Avraam a fost chemat afară. Cuvântul **„biserica”** înseamnă **„chemat afară”**, sau **„cei separați”**, cum s-a separat Avraam și a fost tăiat împrejur.

Atunci când Sara a râs chiar de Mesajul Îngerului, Dumnezeu ar fi putut s-o omoare pe loc; dar El nu a putut să o atingă pe Sara, fără să-l atingă pe Avraam, pentru că ei erau unul. Ea era o parte din el: *„cei doi se vor face un singur trup.”* (Geneza 2.24).

Tăierea împrejur de astăzi este tăierea împrejur a inimii și este făcută de Duhul Sfânt. Acesta este un Semn,

un Semn dat.

Vreau să vă spun ceva ce a spus cineva ieri, dar nu vreau să v-o spun ca o glumă deși așa sună. Eu v-am spus de multe ori că acesta nu este un loc pentru glume, dar pe Coasta de Vest era un german care a primit Duhul Sfânt. El alerga bucuros pe stradă, își ridica mâinile spre cer și vorbea în limbi. Când a mers la lucru, el a continuat tot așa, iar șeful lui i-a zis:

„Unde ai fost?” Mie îmi plac locurile unde a fost.

„Cred că ai fost printre grămada aia de piulițe!”

„Crezi că oamenii aceia sunt piulițe?” I-a întrebat germanul.

„Sigur că sunt!”

„Atunci slavă Domnului pentru piulițe! Știi ceva?

Piulițele joacă un rol mare. De exemplu, dacă scoți toate piulițele din automobil, nu mai ai decât un morman de piese cu care nu mai poți face nimic.” Acesta este adevărul.

Când Duhul Sfânt vine peste tine, te schimbi atât de mult încât cei din lume nu te mai plac, sunt împotriva ta și nu vor să mai aibă nici o legătură cu tine. De ce? Pentru că tu ești născut dintr-o altă Lume. Ești un străin, ești de zece ori mai străin decât dacă ai merge în cele mai îndepărtate regiuni din jungla africană. Când vine Duhul peste tine, ești diferit, iar acesta-i un Semn. Acesta este un Semn printre oameni.

Voi ziceți: „Frate Branham, semnul tăierii împrejur i-a fost dat lui Avraam?”

Da, așa este.

„Și seminței lui?”

Da, și seminței lui.

În ordine. Să ne întoarcem la Galateni 3.29 ca să vedem cum ni se aplică nouă, celor dintre neamuri, făgăduința dată lui Avraam.

Să citim mai întâi versetul 16: *„Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui. (Lui Avraam și seminței lui). Nu zice: „Și semințelor...”*

Poate cineva zice: „Oh, și noi suntem semințele lui Avraam!” Nu! Cuvântul spune: *„și seminței lui”*, Seminței lui Avraam, una singură, nu mai multe.

„Nu zice: „Și semințelor (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „Și seminței tale”, adică Hristos.”

Hristos este Sămânța lui Avraam, credeți aceasta? („Amin”). În ordine.

Acum să citim versetele 28 și 29:

„Nu mai este nici iudeu, nici grec: nu mai este

nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți unul în Hristos Isus.

Și dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.”

Cum suntem noi „sămânța lui Avraam”? Prin faptul că suntem în Hristos. Dacă noi suntem ai Lui, suntem sămânța lui Avraam. Dar ce era sămânța lui Avraam?

Pentru a înțelege aceasta, am putea merge în Romani 4 și în alte locuri din Scriptură. Avraam nu a primit făgăduința după tăierea împrejur, ci a primit-o înainte de a fi tăiat împrejur, pentru a arăta că tăierea împrejur era doar un simbol. Tăierea împrejur a fost un simbol, un semn de recunoaștere a credinței pe care a avut-o înainte de a fi tăiat împrejur.

Acum, dacă suntem în Hristos, noi devenim sămânța lui Avraam și suntem moștenitori cu Hristos, de aceea, nu contează ce suntem, iudei sau dintre neamuri.

„Sămânța lui

Avraam”. Sămânța lui Avraam are credința lui Avraam care Îl ia pe Dumnezeu pe Cuvânt. Nu contează când de ridicol pare Aceasta, cât de neobișnuit acționezi, cât de deosebit te face, tu Îl iei pe Dumnezeu pe Cuvânt, orice ar spune El. Avraam avea șaptezeci și cinci de ani și Sara, șaiszeci și cinci de ani, când L-a luat pe Dumnezeu pe Cuvânt, și a pus deoparte tot ce era contrar Cuvântului, ca și cum nici n-ar fi fost. Ce credeți că gândeau medicii din timpul acela? Ce au gândit oamenii, când au văzut un bătrân de șaptezeci și cinci de ani care Îl lăuda pe Dumnezeu pentru că va avea un copil cu soția sa de șaiszeci și cinci de ani, care era în menopauză cam de douăzeci și cinci de ani? Dar vedeți, credința lui Avraam vă face să acționați ciudat.

Dacă inima ta este tăiată împrejur de Duhul Sfânt, vei proceda la fel ca Avraam. Duhul Lui te va împinge să faci lucruri pe care nu te-ai fi gândit că le-ai face. Aceasta te face să iei făgăduința lui Dumnezeu și să-L crezi din inimă. Vedeți? Pe lângă faptul că este o făgăduință și un Semn, Acesta este și o Pecete. Să mergem acum pentru un moment la Efeseni 4.30.

Oamenii au tot felul de păreri cu privire la ceea ce este o pecete. Astfel unii spun: „Dacă mergi la biserică, aveți pecetea bisericii!” Alții spun: „Dacă ții ziua de Sabat, ai pecetea lui Dumnezeu!” sau: „Dacă ne facem membri într-o anumită denominațiune suntem pecetluiți în Împărăția lui Dumnezeu.” Dar Biblia spune: *„Cuvântul fiecărui om să fie o minciună, și a lui Dumnezeu să fie Adevărul.”*

Efeseni 4.30 se citește în felul acesta:

„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, cu care sunteți pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”

Acum va trebui să fiu puțin mai aspru cu privire la aceasta. Voi, fraților care țineți Legea, ați observat cât ține pecetea aceasta? Nu până la următoarea trezire, nici până data viitoare când ceva merge greșit, ci voi sunteți pecetluiți: *„până în ziua răscumpărării voastre.”* Voi sunteți pecetluiți de Duhul Sfânt *„până în ziua răscumpărării voastre”*, când sunteți răscumpești sus să fiți cu Dumnezeu. Nu de la o trezire la alta, ci din veșnicie în veșnicie.

Acum vedeți ce este Duhul Sfânt? El este Pecetea lui Dumnezeu, dovada că ați primit har în ochii Lui; dovada că vă iubește, are încredere în voi și ca urmare a pus Pecetea Lui peste voi.

Ce este o pecete oarecare?

Păi, pecetea semnifică sau înseamnă că lucrarea este terminată. Amin. Dumnezeu v-a salvat, v-a curățit, v-a sfințit, s-a

îndurat de voi și v-a pecetluit. El a terminat, iar voi sunteți lucrarea Lui pecetluită până în ziua răscumpărării. „A fi pecetluit” înseamnă „un lucru terminat.” Ce este Duhul Sfânt? Un Semn. Într-un alt mesaj vom vorbi despre un alt semn la care se referă Pavel: este vorba de vorbirea în limbi, care au fost un semn pentru cel necredincios.

Deci, Duhul Sfânt este un

Semn. Dar El este și o Pecete. El este Semnul pe care L-a dat Dumnezeu copiilor Săi aleși. A-L respinge înseamnă să fii scos afară din mijlocul poporului, iar a-L primi înseamnă a termina cu lumea și cu lucrurile din lume; înseamnă a fi un produs peste care a fost aplicată Pecetea de aprobare a lui Dumnezeu.

Eu am lucrat la căile ferate

împreună cu Harry Waterberry și îmi amintesc că mergeam să încărcăm vagoanele.

Fratele meu, Doc, ajută și acum la încărcarea vagoanelor. Când un vagon este plin, vine inspectorul și verifică dacă totul este în ordine. Dacă găsește vreo cutie desfăcută este pericol ca ceva să se strice sau să se spargă, așa că el nu va pecetlui vagonul respectiv până când nu se pune totul în ordine, astfel încât nimic din ce este în acel vagon să nu fie distrus în timpul transportului.

Acesta este motivul pentru

care nici noi nu putem fi sigilați: suntem prea libertini cu privire la multe lucruri. Când Inspectorul trece să verifice viața ta, să vadă dacă nu cumva ești prea slăbit cu privire la unele lucruri, puțin slăbit cu privire la viața de rugăciune pe care o duci; puțin slăbit în privința temperamentului sau a limbii care adesea îi vorbește pe alții, dacă El va găsi toate aceste lucruri murdare, nu va pecetlui vagonul. Unele obiceiuri murdare, unele lucruri rușinoase, unele cuvinte vulgare sau necugetate, toate acestea vor face ca vagonul să nu fie sigilat. Dar dacă Inspectorul găsește fiecare lucru așezat la locul lui, pecetluiește

vagonul. Să îndrăznească din clipa aceea cineva să rupă pecetea pusă până când vagonul va ajunge la destinația spre care pleacă!

Acolo este El. „Nu vă atingeți de unșii Mei și nu faceți nici un rău prorocilor Mei! Căci vă spun, că ar fi mai bine pentru voi să vă atârne o piatră de moară de gât, și să fiți înecați în adâncul mării, decât să încercați chiar să jigniți sau să zguduiți puțin pe unul din acești cei mai mici dintre aceștia care au fost pecetluiți.” (1 Cronici 16.22; Luca 17.2). Vedeți ce înseamnă aceasta?

Aceasta este Duhul Sfânt. El este Asigurarea voastră. El este Protecția voastră; El este Martorul vostru; El este Pecetea voastră; El este Semnul vostru: „Eu merg spre cer, orice ar spune diavolul! Drumul meu este spre cer; acolo este destinația mea!” De ce? Pentru că am fost pecetluit de El. El mi l-a dat! El m-a pecetluit pentru Împărăția Sa și mă îndrept spre glorie! Lăsați vânturile să bată; lăsați-l pe Satan să facă ce vrea, pentru că Dumnezeu m-a pecetluit până în ziua răscumpărării. Amin. Aceasta este ceea ce este Duhul Sfânt. Oh, ar trebui să-L doriți cu toții! Eu nu aș putea merge înainte fără El. Ar fi multe de spus despre aceasta dar sunt sigur că înțelegeți la ce mă refer.

Acum aș vrea să ne întoarcem pentru un moment la Ioan 14. Eu iubesc mult Cuvântul pentru că El este Adevărul. Dar ce este Duhul lui Dumnezeu? Ce este Duhul Sfânt? El este Duhul lui Hristos în voi. Înainte de a citi textul din Ioan, aș vrea să vă mai spun ceva. Ce este Duhul Sfânt? O Pecete. Ce este Duhul Sfânt? Un Legământ. Ce este Duhul Sfânt? Duhul lui Isus Hristos în voi. Vedeți?

„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii.” (v. 19). Duhul lui Dumnezeu în Biserica Lui!

Pentru ce a venit Duhul

Sfânt? Aceasta este puțin din subiectul

de mâine seară. De ce a venit Duhul Sfânt în voi? De ce a venit El în mine? Ca să continue lucrarea lui Dumnezeu.

„Eu fac întotdeauna ce este plăcut Tatălui Meu. Eu nu vin să fac voia Mea proprie, ci a Tatălui care M-a trimis, iar Tatăl care M-a trimis este în Mine; și așa cum M-a trimis Tatăl pe Mine, așa vă trimit Eu pe voi.” Oh, Doamne! (Fratele Branham bate de două ori din palme). Tatăl care L-a trimis a locuit în El. Tatăl care L-a trimis pe Isus, a venit în El și a lucrat prin El.

Isus, care vă trimite, merge

cu voi și este în voi. Și dacă Duhul

care a locuit în Isus Hristos, L-a făcut să facă și să acționeze în felul în care a acționat, înseamnă că veți putea avea o idee despre ce va face El când va locui în voi, pentru că Viața aceea nu Se poate schimba. Ea va merge de la trup la trup, dar nu-și poate schimba natura pentru că Ea este Dumnezeu.

Să citim acum din Ioan 14 începând de la versetul 10:

„Nu crezi că Eu sunt în

Tatăl, și Tatăl este în Mine? Cuvintele pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine: ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.” (Gândiți-vă la aceasta).

„Credeți-Mă că Eu sunt în

Tatăl, și Tatăl este în Mine; credeți-Mă cel puțin pentru lucrările pe care le fac.

Adevărat, adevărat vă spun,

că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea: pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”

Ați înțeles ce a spus Isus aici? Să citim puțin mai departe ca să primim claritate.

„...și orice veți cere în Numele Meu, voi face pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.

Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.

Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.

Și Eu voi ruga pe Tatăl (Fiți atenți), și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac;

și anume, Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște: dar voi îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi.” (v. 13-17).

Cine este acest Duh al adevărului? Ce este Duhul Sfânt? Hristos în voi! Mângâietorul despre care ne vorbește Isus, este Duhul Sfânt.

„Când va veni Mângâietorul, El va face aceleași lucruri pe care le-am făcut Eu atunci când Mângâietorul a locuit în Mine. Eu am să-L rog pe Tatăl să vă dea acest

Mângâietor pe care lumea nu Îl cunoaște și nici nu-L va cunoaște. Voi însă Îl cunoașteți pentru că El va fi cu voi și va locui în voi.” Vedeți ce a spus Isus? „...**El va fi în voi.**” (v. 17b). Deci unde va fi Mângâietorul? „...**El va fi în voi.**”(v. 18).

*„Nu vă voi lăsa nemângâiați,
Mă voi întoarce la voi.”* Deci cine este Mângâietorul care va veni? Hristos.
Duhul Sfânt este Hristos.

*„Peste puțină vreme lumea nu
Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi.”*

Oh, am putea merge și mai departe dar să vedem: Ce este El? O Pecete; un Semn; un Mângâietor. Vedeți? El este totul, iar sămânța lui Avraam Îl moștenește.

Haideți să vedem ce altceva mai este acest Mângâietor. Pentru aceasta vom citi din Ioan 16.7. El este și Judecător.Voi știți ce face un Judecător. Să citim Ioan 16.7:

*„Totuși, vă spun
adevărul: vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni: dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.*

*Și când va veni El, va
dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.*

În ce privește păcatul:

fiindcă ei nu cred în Mine.

În ce privește neprihănirea:

fiindcă Mă duc la Tatăl, și nu Mă veți mai vedea;

În ce privește judecata:

fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat.”

Doamne! Și mai este ceva: în

1 Ioan 2.1-2 vedem că El este și Avocat. Să citim:

„Copilașilor, vă scriu

aceste lucruri, ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel Neprihănit.”

Cine

este Avocatul? Isus Hristos cel neprihănit.

„El este Jertfa de ispășire

pentru păcatele noastre; și nu numai pentru ale noastre, ci pentru ale întregii lumi.”

Deci ce mai este Duhul

Sfânt? El este un

Avocat. Ce este un avocat? Ce face

el? Apără. El stă în locul vostru și face lucruri pe care voi nu le puteți

face. El este Ispășitorul păcatelor voastre; El este neprihănirea voastră; El

este vindecarea voastră; El este Viața veșnică; El este învierea voastră; El

este tot ce era Dumnezeu pentru voi. El este și un Avocat.

El mijlocește pentru greșelile noastre din neștiință. Se poate întâmpla să ne poticnim în ceva, iar atunci Duhul Sfânt mijlocește pentru noi. El este Mijlocitorul nostru. El stă în locul nostru; El este Avocatul nostru. El stă acolo și pledează pentru noi. Noi nu putem mijloci pentru noi înșine, ci Duhul Sfânt este Cel care face lucrul acesta. Uneori, El se face auzit și mijlocește prin cuvinte pe care voi nu le puteți înțelege. Aceasta este ceea ce este Duhul Sfânt.

Noi umblăm prin lumea aceasta întunecată, plină de dușmani, de păcate, de capcane și de orice, asemenea unui copilăș.

Voi ziceți: „Oh, mie mi-e frică! Mă tem să încep o viață de creștin. Mă tem că nu voi putea face aceasta!”

Nu vă temeți! Noi avem un Avocat (Amin) și El este tot timpul alături de noi. El este în noi și mijlocește pentru noi. El este Apărătorul nostru. O, cât îi suntem de recunoscători lui Dumnezeu pentru aceasta!

Priviți: Duhul Sfânt este o Pecete, Semnul, Duhul vieții, Dumnezeuul cerului, Mângâietorul, Viața, Avocatul. Oh, Doamne, am putea continua ore întregi cu aceasta.

Și El ne-a făcut o făgăduință pentru zilele din urmă! Acest Avocat, Pecete, Semn, făgăduință, de zece mii de ori decât tot ce am spus noi despre El în seara aceasta, a dat o făgăduință pentru noi în zilele din urmă.

Evreii nu L-au avut în ziua
aceea. Ei au umblat în umbra Legii și au avut doar o pecete în trup, tăierea
împrejur în trup, ca un simbol și un semn care arăta că El va veni.

Dar astăzi nu mai umblăm sub
umbra Legii, ci prin puterea învierii. Noi umblăm prin puterea Duhului Sfânt
care este adevărata noastră Pecete, adevăratul nostru Avocat, adevăratul nostru
Mijlocitor, adevăratul nostru Mângâietor, adevăratul Semn care arată că am fost
născuți de sus; un popor deosebit, care se poartă ciudat (pentru cei din jur),
și trăiește fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, numind greșeală orice altceva.
Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul. Oh, Doamne! Aceasta este Duhul Sfânt.

Îl vreți? Nu v-ar plăcea să
Îl aveți? („Amin”). Să vedem dacă El ne-a fost făgăduit.

Pentru aceasta vom merge în
Isaia 28.8 ca să vedem ce a spus acest profet cu șapte sute doisprezece ani
înainte de venirea Lui. Noi am putea spune multe despre aceasta, am putea merge
înapoi, înapoi de tot și să vedem dacă El a fost promis Bisericii. În ce zi a
trebuit să vină El? În zilele din urmă când va fi o mare stricăciune. Nu uitați
că scrie la plural: „zilele” ultimele două zile, adică ultimii două mii de ani.

Să citim deci Isaia 28.8:

*„Toate mesele sunt pline
de vărsături murdare, și nu mai este nici un loc curat.”*

Priviți astăzi în jur și
veți vedea dacă este adevărat sau nu. Priviți în jur și vedeți dacă suntem în
ziua când *„toate mesele sunt pline...”* Păi, ei se duc la Cina Domnului și
primul lucru pe care-l fac, firește, iau o bucată de pâine albă veche sau un

biscuit uscat, o frâng și fac împărtășirea, deși trebuie să fie o pâine nedospită, făcută de mâinile unei persoane umplute cu Duhul Sfânt. Hristos nu este murdar și necurat, iar pâinea aceea Îl reprezintă pe El.

O altă problemă este că ei

dau Cina unor oameni care beau, mint, fură, fumează, curvesc și aceasta pentru că aparțin de biserica lor. Aceasta este departe de Adevăr! Cuvântul spune că „cine mănâncă și bea, își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului.” (1 Corinteni 11.29). **Dacă un om nu duce o viață curată, să stea departe de Cină!**

Pe de altă parte, dacă nu o

veți lua, dovediți că conștiința voastră este vinovată. „Cine nu mănâncă trupul Meu și nu bea sângele Fiului omului, nu are viață.” (Ioan 6.53).

Isaia spune că toate mesele

Domnului au ajuns pline de vărsături murdare. Nu există nici un loc curat. Ascultați și vedeți dacă este sau nu tabloul zilei de azi!

„Ei zic: „Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățătură?... Pe cine poate face el să înțeleagă învățătura?” (v. 9).

„Păi, binecuvântat să fie

Dumnezeu, eu sunt prezbiterian.” „Eu sunt nazarinean.” „Eu fac parte din gruparea „Sfinții pelerini.” Aceasta nu înseamnă nimic înaintea lui Dumnezeu. Voi aveți o altă masă.

„Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățătură?”

Ce fel de învățătură?

Metodistă? Baptistă? Prezbiteriană? Penticostală? Nu! Învățătura Bibliei.

*„Cui vrea să dea
învățătură?”*

Cum știți voi când ați
primit Duhul Sfânt? Noi vom intra în problema aceasta vineri seara. Vedeți?

*„Cui vrea să dea învățătură?
(Fiți
atenți) Unor copii înțărcați de curând, luați de la țată?”*

Copilașii spun: „Păi, eu
merg la biserica aceasta pentru că mama a fost o membră aici.” Eu nu am nimic
împotriva la aceasta, dragă frate. Știu că ceea ce spun se înregistrează. Totul
este în ordine dacă vrei să aparții bisericii în care a fost și mama ta, dar
ascultă-mă cu atenție: mama ta a umblat într-o lumină, iar tu umbli în alta.

Luther a umblat într-o
lumină; Wesley a umblat în alta, iar penticostalii în alta. Dar noi, cei care
trăim astăzi, umblăm într-o lumină mai înaltă decât cea din timpurile lor, iar
dacă va mai exista o altă generație, aceea va merge dincolo de noi.

În timpul lui Luther aria
lucrării era largă, largă de tot. Luther a învățat că neprihănirea se primește
prin credință, iar chemarea lui a fost să-i aducă pe oameni de la catolicism la
protestantism, în părtășie în jurul Cuvântului. Justificarea prin credință a
avut o mare întindere, dar luteranii nu au mers niciodată mai departe, ci s-au
oprit acolo.

A urmat trezirea lui John

Wesley. Mesajul lui i-a scuturat jos de la aceea și i-a adus jos la sfințire.

Prin acest mesaj, oamenii au început să ducă o viață curată și sfântă, sfințită prin Cuvântul lui Dumnezeu, care le dădea bucurie în inimă. Aceasta a corectat multe învățături greșite la care au rămas luteranii.

A urmat mișcarea

penticostală cu botezul Duhului Sfânt. Prin aceasta, lucrarea s-a îngustat și mai mult. Această epocă a trăit restituirea darurilor și Duhul lui Dumnezeu a venit înăuntru, în plinătatea semnelor și minunilor și a clătinat

penticostalii. Ce este aceasta? Noi suntem atât de aproape de venirea Domnului Isus, încât tocmai Duhul care era în El lucrează acum în Biserică, făcând aceleași lucruri pe care le-a făcut El când era pe pământ. Aceasta nu s-a mai întâmplat nicăieri din zilele apostolilor până în timpul acesta.

De ce? Pentru că lucrarea,

mai largă jos, se îngustează, se îngustează, se îngustează. Ce este aceasta?

Este ca și cum v-ați

proiecta umbra mâinii pe perete: ceea ce ați vedea este negativul, negativul, negativul. Dar ce este acest negativ? O reflectare a mâinii voastre. Ce a fost Luther? O reflectare a lui Hristos. Ce a fost Wesley? O reflectare a lui Hristos.

Priviți. Epoca lui Billy

Sunday s-a terminat. Ieri, bătrânul doctor Whitney ne-a vorbit despre aceste lucruri și a arătat că ultimul elev al acelei școli vechi a murit în vârstă de nouăzeci de ani. Billy Sunday a fost un bărbat care a adus trezirea la biserica nominală din ziua sa. El nu a dat

înapoi, ci a stat acolo și a strigat: „Metodiștilor, voi mergeți pe o cărare presărată cu rumeguș! Voi și predicatorii voștri! Voi, baptiștii, ați făcut la fel! Li la fel prezbiterienii!” El nu a dat înapoi, ci a fost un Billy Graham

al aceluși timp.

Dar priviți! Ce s-a întâmplat în același timp în care biserica nominală avea trezirea ei? Și Evanghelia deplină a avut o trezire. Acolo s-au ridicat oameni ca fratele Bosworth, Smith Wigglesworth, dr. Price, Aimee McPherson și alții.

Smith Wigglesworth a murit într-o noapte, dr. Price în dimineața următoare, iar după douăzeci și patru de ore mi-am început eu lucrarea.

Acum vine în jos și sfârșitul meu. Voi nu mai auziți nimic despre Billy Graham sau despre Oral Roberts, și văd că și adunările mele se umbresc. De ce? Pentru că suntem la sfârșit, vine o altă epocă.

Vă amintiți cum s-a ridicat Billy Sunday și ceilalți? Ei au venit înăuntru imediat după marea trezire a lui Moody. Când s-a ridicat Moody? După trezirea lui Knox. Când s-a ridicat Knox? După trezirea lui Finney. Dar Finney? Imediat după Calvin. Wesley s-a ridicat imediat după Luther. Mesajul a trecut de la o epocă la alta. Imediat ce s-a încheiat o trezire, Dumnezeu a trimis un alt bărbat, care a adus o Lumină mai mare. Astfel, mesajul continuă să meargă în felul acesta.

Acum, noi suntem la sfârșitul epocilor. Toți acești bărbați au așteptat venirea lui Hristos în timpul vieții lor, dar atunci erau multe lucruri neîmplinite: reîntoarcerea iudeilor, apariția farfuriilor zburătoare pe cer și multe alte lucruri pe care noi le vedem astăzi. Da, suntem la sfârșit. Ei au știut că Biserica trebuia să primească putere ca să poată face aceleași lucruri pe care le-a făcut Hristos, pentru că cu cât mâna se apropie mai mult de perete, umbra devine mai clară, iar la

urmă se unește cu realitatea (cu mâna). Priviți o umbră. Cu cât umbra este mai departe de originalul pe care îl reflectă, este mai mică și mai slabă. Dar cu cât obiectul reflectat se apropie tot mai mult de umbră, aceasta devine tot mai clară iar în cele din urmă se contopește cu el, este același lucru.

Duhul lui Dumnezeu a lucrat mai întâi prin Luther și a adus neprihănirea. A urmat Wesley cu mesajul sfințirii; apoi botezul Duhului Sfânt sub mesajul pentecostal. Și acum iată-ne în ziua din urmă, când El face aceleași lucruri pe care le-a făcut atunci când a locuit în Hristos. Ce este aceasta? Hristos și Biserica au devenit Unul.

Și de îndată ce Ei Se unesc împreună, cea ultimă verigă, Ea va merge prin cer strigând. Atunci vor veni sus Wesley, Luther și toți cei ce au primit mesajul adus de ei. Atunci *„cei dintâi vor fi cei din urmă și cei din urmă vor fi cei dintâi.”* (Matei 20.16), și va veni învierea.

Noi suntem în timpul sfârșitului.

Ascultați ce face Duhul Sfânt: prin mesajul neprihănirii noi am primit doar o umbră de Lumină din El. Prin sfințire, Duhul Sfânt ne-a dat o claritate puțin mai mare a Lui. Botezul Duhului Sfânt a adus o claritate și mai mare a acestei umbre, iar acum, Duhul Sfânt a adus chiar restituirea Persoanei Lui, formând semne și minuni așa cum a făcut El la început. Iuh! Glorie! Mă veți numi „holly-roller” sau cum vreți, dar puteți începe chiar de acum.

Fraților, ascultați cu atenție aceste versete:

„Toate mesele sunt pline de vărsături murdare, și nu mai este nici un loc curat.

Ei zic: „Pe cine vrea el să învețe înțelepciunea? Cui vrea să dea învățătură? Unor copii înțărcați de curând, luați de la țată?”

Aici nu se referă la copilași micuți, ci la copilașii prezbiterieni, metodiști, baptiști, luterani, pentecostali, nazarineni, etc. El vrea pe cineva care este de acord să renunțe la lapte și să înceapă să mănânce bucate tari. Aici vine partea care spune:

„Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.

Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acesta Domnul.

El îi zicea: „Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească: iată locul de odihnă!” Dar ei n-au vrut să asculte.” (Isaia 28.8-12).

Vedeți, acesta este felul în care a venit Duhul Sfânt în ziua Cincizecimii, exact cum a fost profețit cu șapte doisprezece ani mai înainte. Totul s-a împlinit întocmai.

Poate cineva zice: „Dovada Duhului este ținerea Sabatului.” Eu nu resping și nu iau în răs părerea sau religia cuiva, dar Cuvântul spune: „Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.” (Evrei 4.9). Aici este ziua de odihnă. (Fratele Branham ridică Biblia). „Aceasta-i odihna.” El a zis: „Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se

odihnească.” (Isaia 28.12). Amin. „Căci dă învățătură peste învățătură...”
rând pe rând. Aici este odihna. Ce este Duhul Sfânt? Odihna.Oh!

„Veniți la Mine, toți cei trudiți
și împovărați și Eu vă voi da odihna.” (Matei 11.28). Ce este Duhul Sfânt? Cel ce
vine
în voi și vă dă pace; Semnul vostru,
Mângâietorul vostru; mângâiați, în odihnă, pecetluiți.

Ce sunteți voi? Un semn.

Când vă privesc, oamenii știu că vi s-a întâmplat ceva. Ce mai este El? Un
Mângâietor. Și mai ce? O Pecete. Voi sunteți în odihna Lui. El este Avocatul
vostru. El este Mijlocitorul vostru, așa că dacă faceți o greșeală El intervine
imediat în favoarea voastră, face mijlocire. Acesta-I Duhul lui Dumnezeu care
trăiește în Biserică și face exact ce s-a profetisit despre El. El este o odihnă
veșnică.

Dumnezeu a făcut lumea, iar
când a isprăvit lucrarea S-a odihnit: *Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea
de toate lucrările Lui.*” (Evrei 4.4). Acesta-i adevărul.

Ziua a opta vine înapoi în
jur... Dumnezeu a dat Sabatul pentru evrei, ca un legământ temporar. Dar după
Sabat (ziua de odihnă) urmează din nou prima zi din săptămână și așa mai
departe până ajungem la următorul Sabat și apoi din nou prima zi etc.. Dar
Sabatul nu este odihna pe care a făgăduit-o Dumnezeu.

Dumnezeu a făcut lumea în
șase zile, apoi a mers să se odihnească și de atunci încolo S-a odihnit. Așa
este. Aceea a stabilit-o. El nu a intrat în ziua a opta ca să înceapă din nou.

Sabatul a fost numai o umbră. Acela a fost un simbol ca luna: ea reflectă lumina soarelui, dar când răsare soarele, nu mai avem nevoie de lună.

Priviți acum în Apocalipsa 12:

„În cer s-a arătat un semn mare: o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare...” (v. 1). Oh, noi am putea urmări această realitate de la Geneza până la Apocalipsa.

Dar despre ce odihnă vorbește Biblia? În Evrei 4.8 scrie: *„Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, n-ar mai vorbi Dumnezeu după aceea de o altă zi.”* Dar despre ce zi de odihnă a vorbit El? *„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihna.”* (Matei 11.28).

De ce? *„Fiindcă cine intră în odihna Lui se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.”* (Evrei 4.10). Dumnezeu a făcut o singură dată lumea. El nu S-a mai întors niciodată la această lucrare ca să mai facă ceva pentru ea. Până când? (Fratele Branham bate de trei ori în amvon).

Până când sunteți pecetluiți cu Duhul Sfânt? *„Până în ziua răscumpărării voastre.”* El este Odihna, Mângâierea, Avocatul, Eliberatorul și Pecetea voastră. Oh! (fratele Branham bate o dată din palme). Mă simt atât de bine, de binecuvântat. Oh!

„Frate Branham, El este

promis pentru noi? Poți dovedi aceasta cu Biblia?” Desigur. Să mergem în Ioel, să vedem ce a spus Ioel despre El.

Eu Îi sunt de recunoscător
lui Dumnezeu pentru Cuvântul Său binecuvântat! Voi Îl iubiți? (Adunarea spune:
„Amin!”). Dacă nu ar fi Cuvântul, nu știu pe ce altceva am putea sta.

Deci vom citi din Ioel 2.28.

El a spus aceste cuvinte sub inspirația Duhului, cu opt sute de ani înainte de
împlinire.

*„După aceea, voi turna Duhul
Meu peste orice făptură: fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri
vor visa visuri, și tinerii voștri vor avea vedenii.”*

*Chiar și peste robi și peste
roabe, voi turna Duhul Meu în zilele acelea.*

*Voi face să se vadă semne în
ceruri și pe pământ: sânge, foc și stâlpi de fum;*

*Soarele se va preface în
întuneric, și luna în sânge, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare
și înfricoșată.*

*Atunci oricine va chema
Numele Domnului va fi mântuit.”*

Deci această făgăduință este

scrisă în Ioel 2. Dar ați observat că Petru a folosit în Fapte 2 același verset? El a spus:

*„...Bărbați iudei și voi
toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta, și ascultați
cuvintele mele!*

Oamenii
acești nu sunt beți, ci sunt pecetluiți, mângâiați, deosebiți, oameni
însemnați.

*„Oamenii
aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas
din zi.*

*Ci aceasta este ce a fost
spus prin prorocul Ioel:*

*„În zilele din urmă, zice
Domnul, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.”*

Ce
este Acesta, ce este Duhul Sfânt? Pentru cine a fost făgăduit El? Pentru
credincioși.

Acum vom merge la Luca 24 ca
să citim ultimele cuvinte spuse de Isus înainte de-a părăsi pământul. Iată
cuvintele pe care le-a spus ucenicilor Săi când S-a înălțat în slavă, la
înălțare. Deci Luca 24.49:

*„Și iată că voi trimite
peste voi făgăduința Tatălui Meu...”*

Care făgăduință? Pecetea,
Semnul, Mângâietorul și toate aceste lucruri despre care am vorbit, de mii de
ori mai mult.

*„...voi trimite peste voi
făgăduința Tatălui Meu...”*

Ce făgăduință? Aceea despre
care vorbește Isaia în capitolul 28.11:

*„Prin niște oameni cu
buză bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acesta Domnul.”* Eu voi
trimite odihna aceea peste voi; vă
voi trimite ce a spus Ioel:

*„În zilele din urmă, zice Dumnezeu, voi
turna din Duhul Meu peste orice făptură...”* Eu vă voi trimite și *„voi veți
fi martorii Mei în Ierusalim, și până la marginile pământului.* Eu voi aduce
Sămânța lui Avraam sub acest Legământ și îi voi pecetlui pe fiecare din ei.
Vedeți, Eu voi turna Duhul Meu.”

*„Și iată că voi trimite peste voi
făgăduința Tatălui Meu: dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere
de sus.”* (Luca 24.49).

Ce este atunci Duhul Sfânt? Puterea de sus. Nu putere de la un episcop, nu
putere de la o biserică, ci Putere de sus!

Cum a venit acea Putere?

Prin apartenența la o biserică? Vă provoc să spuneți dacă este corect acest lucru. Prin strângerea mâinii predicatorului? Nu, domnilor. Dar voi catolicilor, ce spuneți? Prin scoaterea limbii ca să vi se pună pe ea prima împărtașanie? Nu, domnilor.

Dar cum a venit Puterea de sus? Pentru aceasta vom citi din Fapte 1.8. Ei s-au adunat împreună, vorbeau despre Isus și au ales pe altcineva în locul lui Iuda. Fapte 1.8:

„Ci voi veți primi o putere, după ce Se va pogorî Duhul Sfânt peste voi...”

Ce devii prin aceasta? Un membru al Tabernacolului Branham? Nu! Devii cumva un membru al bisericii metodiste, al bisericii catolice sau prezbiteriene? Nu, Biblia nu spune așa ceva. Aceasta este o doctrină omenească.

Dar când vei primi această putere? Când devii predicator? Nu, domnule. Vei primi putere după ce obții Licența în arte? Nu. Când obții doctoratul? Nu, domnilor. Vei primi putere după ce ești botezat în apă? Nu, domnule. Vei primi putere după ce ai luat prima împărtașanie? Nu, domnule. Vedeți, toate acestea sunt făcute de om.

Ascultați ce spune Biblia,
ce spune Isus:

„Ci voi veți primi o putere, după ce se va pogorî Duhul Sfânt peste voi (Ce este Duhul Sfânt? Puterea), și-Mi veți fi martori în Ierusalim (Oare numai cei doisprezece au fost martori în Ierusalim?), în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile

pământului.” (Care nu au fost încă atinse).

După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns de ochii lor.”

Acum întoarceți pagina ca să priviți cum se împlinesc aceste profeții.

„În ziua cincizecimii, erau toți împreună în același loc, într-un acord...”

„Și dintr-o dată, a intrat păstorul și...” Eu am deviat de pe linie, nu-i așa? *„Și dintr-o dată a venit preotul la altar...”* Nu.

„Deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic...” Ei nu aveau doar o credință prefăcută. Acolo a venit un sunet. *„S-a apropiat un lucrător de ușă...”?* *„Preotul a ieșit din locul sfânt cu împărtășania...”?* Nu, nu s-a întâmplat nimic de felul acesta.

„...Deodată a venit din cer un sunet...” (Nu un foșnet de picioare).

„Deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic...” (O, Doamne! Whooshh!)... *și a umplut toată casa unde ședeau ei.”*

Ce este Duhul Sfânt? Puterea.

Ei au trebuit să stea și să aștepte primirea acestei Puteri. Toți profeții au vestit venirea Lui, de la Geneza drept înainte, de la Avraam în continuare, spunând cum va veni și ce va face. Ce este Acesta? El promis Bisericii, credincioșilor.

*„...și a umplut toată casa
unde ședea ei.”*

*Niște limbi ca de foc au
fost văzute împrăștiindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare din
ei.*

*Și toți s-au umplut de Duh
Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să
vorbească.” (Fapte 2.1-4).*

Noi vom ajungem la partea
aceasta vineri seara.

Ce este Acesta? O Făgăduință
dată Bisericii. Absolut, o Promisiune. În ordine.

Cei care au fost umpluți cu
Duhul Sfânt, au fost pecetluiți. Până când? (Adunarea răspunde: „Până în ziua
răscumpărării.”). Câți din locul acesta au primit Duhul Sfânt? Să vă văd
mâinile. Văd că cei mai mulți L-au primit. Noi vrem să fiți unul dintre noi, frate
și soră. Când voi înțelegeți Ce este Acesta... El este Duhul lui Dumnezeu care
locuiește în voi ca să facă lucrările lui Dumnezeu.

Întotdeauna când Dumnezeu a

pus ceva din Duhul Său în vreunul din slujitorii Săi, în vreunul din profeți, în vreunul din apostoli, în vreunul din învățătorii trimiși de El, aceștia au fost respinși de lume. În toate epocile au fost considerați nebuni.

Când Pavel a stat înaintea

lui Agripa, a spus: „Îți mărturisesc că slujesc Dumnezeului părinților mei după Calea, pe care ei o numesc erezie...” Ce este o erezie? Nebunie. „Îți mărturisesc că slujesc

Dumnezeului părinților mei după calea pe care ei o numesc nebunie, o grămadă de aiuriți.” Sunt atât de

fericit că pot să fiu și eu unul dintre ei. Da, mă bucur pentru că sunt unul dintre ei.

După ce Duhul Sfânt S-a

revărsat peste ei, s-a întâmplat ceva extraordinar: ei s-au iubit atât de mult încât a fost folosit în comun tot ce aveau. Este adevărat? O, Doamne, Doamne, ce părtășie! Noi cântăm uneori cântarea: „Oh, ce părtășie! Oh, ce bucurie sfântă.” Aceasta este. Pe ei nu-i interesa dacă soarele strălucește sau nu. Nu aveau pretenții, ci primeau totul cu bucurie din mâna lui Dumnezeu.

Unii oameni îmi spun:

„Domnule Branham, eu sunt gata să Îl primesc pe Dumnezeu dacă-mi garantați că voi deveni milionar; dacă îmi garantați că voi găsi zăcăminte de țigăi, sau o mină de aur....” Vedeți? Oamenii sunt învățați o minciună pentru că Dumnezeu nu a promis niciodată așa ceva.

Dacă un om primește Duhul

Sfânt, pe el nu-l mai interesează dacă are ce mânca sau nu. Pentru el nu mai contează aceasta; el este o creatură nouă care merge spre cer. Pe el nu-l mai leagă nimic de lume. Acesta-i adevărul. Lui nu-i mai pasă. Orice lucru poate să vină sau să treacă. Lăsați-i să vă critice și să vă batjocorească. Ce-ți mai pasă dacă-ți pierzi prestigiul? Tu ești pe drumul tău spre slavă! Aleluia!

Ochii tăi sunt ațintiți la Hristos, iar pașii tăi calcă pe calea Lui. Pe tine nu te mai interesează ce spune lumea.

Aceasta este Duhul Sfânt. El este o Putere. El este o Pecete; un Mângâietor; El este un Avocat; El este un Semn. Oh, Doamne! El este Asigurarea, Dovada că te-a primit Dumnezeu.

Mai am încă opt minute și mai sunt o mulțime de lucruri pe care trebuie să le spun. În ordine. Voi încerca să aduc cât voi putea.

S-ar putea ca după ce este umplut cu Duhul Sfânt, un om să facă o greșală din cauza batjocurilor sau a prigoanei celor din jur. Dar acest lucru nu-l va face să piardă Pecetea. El rămâne un fiu al lui Dumnezeu și va fi întotdeauna, pentru că a fost pecetluit. Până când? (Adunarea răspunde: „Până în ziua răscumpărării”). Acesta este adevărul. Așa spune Biblia.

Priviți! După ce ucenicii au fost bătuți, batjocoriți și făcuți de răs din pricina nădejdiilor lor, s-au adunat laolaltă. Putem citi aceasta în Fapte 4. Aceasta este pentru voi, oamenii care L-ați primit deja. Fapte capitolul 4.

Petru și Ioan au fost bătuți și puși în închisoare, pentru că au ținut un serviciu de vindecare la poarta bisericii. Câți știu aceasta? Ei au întâlnit acolo un olog din naștere. El nu a putut să umble niciodată și cerșea de la cei ce treceau pe acolo. Când i-a văzut pe Petru și Ioan, ologul le-a cerut și lor milostenie. Atunci Petru i-a arătat că el este un predicator umplut cu Duhul Sfânt și că nu avea bani: „*Argint și aur n-am...*” Vedeți, lui nu-i păsa de aceasta. Dar el era un om născut din nou, al cărui drum mergea spre cer.

Oh, cât aş fi dorit să putem sta măcar câteva minute la problema aceasta! Vedeţi? Drumul lui era spre cer. El era plin de pace pentru că avea Duhul, avea Puterea. Aceasta l-a făcut să păşească înainte şi să spună: „*Argint şi aur, n-am; dar ce am, îţi dau.*” (Fapte 3.6).

Fără îndoială că omul l-a întrebat; „Ce aveţi să-mi daţi, domnule?”

„Eu am credinţă. Cu zece zile în urmă, eu am primit Ceva în inimă. Am fost în camera de sus şi am luat parte la împlinirea făgăduinţei lui Dumnezeu... Eu am umblat timp de trei ani şi jumătate cu Isus; am pescuit cu El şi am fost martor la o mulţime de lucruri minunate; L-am văzut cum a vindecat bolnavii şi L-am auzit spunând: „Tatăl este în Mine, iar când voi pleca, El va veni în voi.” Atunci nu am putut înţelege ce vrea să spună şi chiar şi El ne-a spus: „Acum nu Mă puteţi înţelege.” Nu L-am înţeles, dar L-am crezut.”

Vedeţi? Nici eu nu înţeleg Aceasta şi nu O pot explica, dar sunt sigur de un lucru: eu Îl am!

„Bine, bine”, ziceţi voi, „aceasta nu-i ştiinţific!” Oh, sigur că este. Priviţi luminile din adunare. Când Benjamin Franklin a descoperit electricitatea, a spus: „O am!” Nu ştia ce avea, dar o avea. Şi aş vrea ca cineva dintre voi să-mi spună în seara aceasta ce este electricitatea. Vedeţi? Ei nu ştiu ce este şi totuşi o avem. Amin. Acesta-i adevărul. Nici un om nu poate explica ce este electricitatea. Ei o pot utiliza, o pot face să producă lumină, o pot face să ardă, o folosesc în diferite domenii, dar nu pot spune ce este. Ea este produsă cu ajutorul generatoarelor şi ne dă lumină. Ea are puterea în ea însăşi.

Așa este și cu Duhul lui

Dumnezeu. Tu ești o piesă, iar cealaltă piesă este Dumnezeu. Dacă cele două
piese

(tu și Dumnezeu) lucrează împreună, va rezulta Lumina. El va da Lumină; El va
da Puterea. Tu nu știi ce este Acesta și nici nu vei ști, dar știi când Îl ai.

Acela este un lucru sigur. El este pentru tine, este al tău. El este Asigurarea
ta. Acesta-i adevărul. Ce arată această Lumină? Că ai Asigurarea. Ea este Lumina.

Oamenii spuneau despre

apostoli: *„Știm că sunt oameni neînvățați, dar au umblat cu Isus, cu
Tâmplarul acela și iată-i că acum fac aceleași lucruri pe care le-a făcut El.”*

Aceasta este Duhul Sfânt,

Duhul lui Hristos într-un pescar simplu și neștiutor, într-un predicator fără
școală. Un astfel de bărbat vrea să fie neștiutor față de lucrurile lumii. El
Îl lasă pe Duhul lui Dumnezeu, Pecetea, Mângâietorul, să vină în inima lui. Lui
nu-i pasă de prestigiu, ci are o singură dorință: să facă voia lui Dumnezeu.

Când Dumnezeu a așezat

slujbele în ordine, a zis: *„Eu v-am chemat pe toți leviții și v-am făcut
preoți. Și toți ceilalți, frații voștri din celelalte unsprezece seminții, vă
vor plăti zeciuială.”*

Când

obțineți zece banițe de mere, turnați o baniță pentru leviți. Când treceți oile
voastre pe sub toiag, a zecea oaie aparține leviților. Nu contează dacă este
una mică sau una mare, una grasă sau una slabă, ea aparține leviților.”

Domnul le-a zis leviților: *„Când*

*veți primi de la copiii lui Israel zeciuiala pe care v-o dau din partea lor, ca
moștenire a voastră, să luați întâi din ea un dar pentru Domnul, și anume: a
zecea parte din zeciuială.”* (Numeri 18.26-30).

Domnul i-a spus lui Aaron: „*Tu să n-ai parte de moștenire în țară... Eu sunt moștenirea și partea ta de moșie...*” (v. 20).

Aceasta este ceea ce este

Duhul Sfânt pentru Biserică astăzi. „*Argint și aur, n-am, dar posed o parte de moștenire.*” Aleluia! Eu nu am o educație aleasă, abia pot citi această Carte, dar posed altceva: eu am o parte de moștenire. Nu am nici un titlu de doctor (Ph.D. sau L.D.) dar posed altceva mult mai de preț. Eu am o parte de moștenire. Aceasta este partea pe care o vreau eu și aceasta este partea pe care Dumnezeu vrea s-o aveți și voi. Aruncați deoparte restul lucrurilor vechi, renunțați la prestigiul vostru și luați partea de moștenire pe care v-o dă Dumnezeu.

De ce? Pentru că tot ce

aveți pe acest pământ va rămâne aici când veți pleca. Dar dacă aveți partea de moștenire, aceasta vă va lua sigur sus. Vedeți, astăzi plătim asigurări celor care ne duc dedesubt (ca să aibă cine să ne îngroape), dar noi suntem chemați să luăm Partea lui Dumnezeu de moștenire, să-L primim pe Cel care ne duce sus și nu pe cel care ne duce dedesubt. Voi știți că ei lucrează amândoi.

Să citim mai departe: „*După ce li s-a dat drumul, ei s-au dus la ai lor...*” (Fapte 4.23).

Nu la preoți ci la ai lor.

Vedeți, aceasta dovedește că ei L-au avut. Ei nu s-au mai întors la lucrurile vechi, reci și formale. Nu, nu, ci au alergat la frații lor. Acolo erau doar în jur de doisprezece, dar era o părtășie suficientă, un număr mic de oameni.

„*După ce li s-a dat drumul...*” Când? După ce i-au bătut și

i-au amenințat, le-au zis: „Dacă mai botezați vreodată în Numele lui Isus...”
Oh, am vrut să spun: „Dacă mai predicați vreodată în Numele lui Isus, o să vă prindem din nou!”

Ei au zis: „Iuh, aceasta este o amenințare! Să mergem să le spunem și la ceilalți frați.”

Oh,
aceasta este calea: Puterea este în unitate. Acesta este motivul pentru care Petru și Ioan au zis: *„Să mergem repede între frați și să vedem ce este de făcut.”*

„După ce le-au dat drumul, ei s-au dus la frații lor și le-au istorisit tot ce le spusese rășă preoții cei mai de seamă și bătrânii.

Când au auzit aceste lucruri, și-au ridicat glasul toți împreună către Dumnezeu...”

Ascultați ce au spus. Ei nu s-au dus înapoi să spună: „O, Doamne, ne pare rău...” Nu! Ei erau deja mântuiți; erau umpluți cu Duhul și aveau Viață veșnică.

„...și au zis într-un acord:

„Stăpâne Doamne, care ai făcut cerul, pământul, marea și tot ce este în ele. (Amin. Mie îmi place aceasta).

Tu ai zis prin Duhul Sfânt, prin gura părintelui nostru David...”

Poate

cineva spune: „Bine, dar noi nu suntem un...” sau: „Păi, stai puțin, Doamne! Privește ce mult mă batjocoresc oamenii aceia...” Nu a spus El că ei vor face aceasta?

„...toți cei ce vor să trăiască cu evlavie în Isus Hristos, vor fi prizoniți.” (2Timotei 3.12).

„Bine,

dar șeful mă amenință că dacă mă prinde...” Nu a spus Domnul că așa vor face?

„Păi, nu știți? Zilele trecute m-au târât la judecată privitor la Acesta.”

Nu

a spus Domnul că *„Din pricina Mea, veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților, ca să slujiți ca mărturie înaintea lor, și înaintea Neamurilor.*

Dar, când vă vor da în mâna lor, să nu vă îngrijorați, gândindu-vă cum sau ce veți spune, căci ce veți avea de spus, vă va fi dat chiar în ceasul acela.” Eu am văzut chiar ieri aceasta. *„Nu veți vorbi voi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.”* (Matei 10.18-20).

Vedeți?

„El va vorbi”. Acesta-i adevărul. În ordine. *„Nu vă gândiți ce veți vorbi.”*

„Tu ai zis prin Duhul Sfânt, prin gura părintelui nostru David, robul Tău: „Pentru ce se întărește neamurile, și pentru ce cugetă noroadele lucruri deșarte?”

Împărații pământului s-au răsculat și domnitorii s-au unit împotriva Domnului, și împotriva Unsului Său.”

În adevăr, împotriva Robului Tău cel sfânt Isus, pe care L-ai uns Tu, s-au însoțit în cetatea aceasta Irod și Pilat din Pont cu Neamurile și noroadele lui Israel,

Ca să facă tot ce hotărâse mai dinainte mâna Ta și sfatul Tău.” (Fapte 4.25-28).

O,
Doamne, mă bucur atât de mult pentru că ei fac tocmai ce ai spus Tu că vor face.

Ce
spune Biblia despre timpul din urmă?

„Să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori, încăpățânați, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu;

...călcători de Cuvânt, acuzatori mincinoși, neînfrânați, disprețuitori ai celor care sunt buni.

Având o formă de evlavie, dar tăgăduind...” Ei nu au mers acolo sus ca să primească Putere, Duhul Sfânt nu este peste ei.

„Având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea; depărtează-te

de oamenii aceștia.” (2 Timotei 3.1-5).

Aceasta este ceea ce este
Duhul Sfânt. Vedeți?

*„Și acum, Doamne, uită-te la
amenințările lor, dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată
îndrăzneala.” (Fapte 4.29).*

Oh,
îmi place aceasta! Scoateți afară pofta firii vechi și puneți în locul ei o
adevărată coloană vertebrală.

Citim
mai departe:

„...dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala.

Și întinde-Ți mâna ca să se facă minuni....”

Oh,
frate, demonii nu mor, dar nici Duhul Sfânt!

*„...și semne prin Numele Robului Tău cel sfânt, Isus.” (Fapte
4.29-30).*

Vedeți
de ce erau prigonțiți? Și astăzi este la fel.

„După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați: toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.” (v. 31).

Oh,
Doamne! Ei au primit Ceva când au stat în camera de sus, nu-i așa? Făgăduința Domnului spunea că Duhul Sfânt va aduce îndrăzneală, mângâiere, pace, etc. și că El va fi o Pecete și un Semn pentru credincios.

Aș
vrea să mergem puțin alături de Filip, în Samaria. El a făcut o mare trezire acolo și apoi i-a chemat pe Petru și pe Ioan. De ce? Samaritenii primiseră cu bucurie Cuvântul, văzuseră semne și minuni, se botezaseră în Numele Domnului Isus Hristos, dar nu primiseră încă Duhul Sfânt. Atunci au trimis la Ierusalim și au venit Petru și Ioan.

„Apostolii, care erau în Ierusalim, când au auzit că Samaria a primit Cuvântul lui Dumnezeu, au trimis la ei pe Petru și pe Ioan.

Aceștia au venit la samariteni și s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt.” (Fapte 8.14-15).

În
Cezarea era un bărbat numit Corneliu. El era un om credincios, plătea zeciuiele, zidea sinagogi pentru oameni, credea în Dumnezeu și Îl respecta. Da, era un bun prezbiterian, metodist, baptist sau cum vreți să-l numiți, un om foarte bun. Dar într-o zi, Dumnezeu a zis: „Corneliu este un om bun așa că voi trimite la el un slujitor al Meu ca să-l învețe ce trebuie să facă.” În ordine.

Astfel,
el a văzut o vedenie în care i-a spus: „*Trimite*

acum niște oameni la Iope și cheamă pe Simon, zis Petru, un pescar. Cheamă-l să vină aici și el îți va arăta calea, pentru că a primit ceva.”
(Fapte 10.3-6).

Când

Petru a venit acolo... Corneliu s-a aruncat la picioarele celui predicator și i s-a închinat. Dar Petru l-a ridicat și a zis: „Scoală-te, și eu sunt om!”

„Pe când rostea Petru cuvintele acestea, despre făgăduința dată de Domnul, Duhul Sfânt S-a coborât peste toți cei ce ascultau Cuvântul.” Da. Aceasta este ceea

ce este Duhul Sfânt. El este dat pentru toți cei ce cred: *„Și ei toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt.”*

Observați.

Când a fost în Efes, Pavel a întâlnit un frate baptist. El era un avocat deștept, un om inteligent care cunoștea Legea; un om mare, un învățat. Într-o zi, el a început să citească Biblia și a văzut că trebuie să vină Cineva cu Numele Mesia. Apoi a început să audă despre Isus și a spus: „Sunt convins și mărturisesc în mod deschis că cred că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.” El a făcut atât de mult lucrul acesta încât Dumnezeu l-a chemat în slujbă, pentru că El vorbește întotdeauna unei inimi sincere.

Acolo

era un bătrân micuț și soția lui, Acuila și Priscila, care se ocupau cu facerea corturilor (Fapte 18.23-28). Ei au primit Duhul Sfânt tot la rugăciunea lui Pavel și erau prieteni cu el. Ei au auzit că acolo era o trezire, așa că s-au dus la ea. Erau numai zece sau doisprezece oameni care participau la ea. Deci, el a mers acolo și l-a auzit pe acest predicator predicând în sinceritatea inimii lui, așa că a zis: „Eu cred că el ar asculta de Adevăr.” Apoi, când s-a terminat serviciul, el l-a chemat în spatele cortului și i-a zis: *„Noi cunoaștem un bărbat, un*

iudeu micuț cu nasul coroiat, care te-ar putea învăța Cuvântul lui Dumnezeu.”

În timpul acesta Pavel era încă în închisoare. Cred că un asemenea loc ar fi ceva îngrozitor pentru un predicator modern, nu-i așa? Dar el era în temniță și Domnul a fost cu el.

Astfel, după ce a avut loc cutremurul de pământ și temnița a fost zguduită, Pavel l-a luat pe temnicer și casa lui și i-a botezat pe toți în Numele Domnului Isus.

Pavel fusese închis pentru că scosese un duh necurat dintr-o fetiță care ghicea viitorul (v. 16-18). Stăpânii ei câștigau mulți bani prin ea, dar Pavel le-a dat escrocheria pe față și a scos duhul din fetiță, așa că ei l-au pus în temniță din cauza aceasta. Domnul a cutremurat închisoarea pentru că acolo era un bărbat care trebuia să primească Adevărul. Voi nu puteți lega Cuvântul lui Dumnezeu.

Astfel, Pavel a venit acolo unde era acest om. Poate că Acuila și Priscila aveau niște sandviciuri, iar după ce au mâncat i-au zis: „Vom merge la trezirea de acolo.” Astfel, Pavel s-a dus, s-a așezat acolo în spate și l-a ascultat pe predicatorul acela baptist predicând, iar la urmă i-a zis: „Ceea ce spui tu este minunat, dar vreau să-ți spun ceva mai mult despre Aceasta. Mai întâi răspunde-mi la o întrebare, dr. Apolo: „Ai primit Duhul Sfânt de când ai crezut?”

„O, noi nici nu am auzit despre așa ceva. Ce vrei să spui prin: „a primi Duhul Sfânt?” Noi suntem bapțiști.”

„De

unde știți că sunteți bapțiști?”

„Păi
noi am fost botezați cu botezul lui Ioan.”

„Ioan
a fost botezat spre pocăință și spunea norodului să creadă în Cel ce venea după
el, adică în Isus Hristos.”

Când
au auzit aceasta, ei au fost botezați din nou în Numele Domnului Isus Hristos.
După aceea, Pavel și-a pus mâinile peste ei, Duhul Sfânt a venit peste ei, așa
vorbeau în limbi și proceau. (Fapte 19.1-6). El a spus că „*Oricine
crede...*”

Care
este situația cu noi? Vom încheia imediat pentru că am spus că vă voi lăsa mai
devreme. Voi știți ce este Duhul Sfânt. Ne vom întoarce puțin la 1 Corinteni
12, apoi vom încheia. În ordine. 1 Corinteni 12.

Câți
credeți învățătura apostolului Pavel? („Amin”). Desigur. El a spus în Galateni
1.8: „Dacă un înger învață ceva diferit, să fie anatema.” Cu atât mai mult un
predicator! „Dacă un înger din cer se coboară și învață ceva diferit, să fie
anatema.” Vedeți, să nu aveți nimic a face cu aceasta!

Acum
priviți la 1 Corinteni 12. Câți știu că noi trebuie să fim în Hristos ca să
mergem în înviere, deoarece acesta este Trupul Lui pe care Dumnezeu a promis
că-L învie? (Adunarea spune: „Amin”). Nu există nici o altă cale. Dacă sunteți
afară din Hristos, nu aveți nici o șansă.

Voi

ați putea privi în urmă, să credeți în El și să spuneți: „Sigur că Îl cred. El este Fiul lui Dumnezeu.” Bine, fratele meu, eu sunt gata să-ți strâng mâna când spui aceasta.

„Eu cred în El și Îl mărturisesc ca Salvatorul meu personal.” Este bine, dar încă nu ești în El.

„Voi da mâna cu predicatorul și-mi voi mărturisi toate păcatele.” Nici prin aceasta nu ești încă în El.

Priviți

cum a spus Pavel că puteți ajunge în Hristos. Cum vei fi cunoscut că ai tăierea împrejur? Avraam a primit un semn. Ascultați ce scrie în 1 Corinteni 12.12:

„Căci, după cum trupul este unul și are multe mădulare, și după cum toate mădularele trupului, măcar că sunt mai multe, sunt un singur trup, - tot așa este și Hristos.” Nu împărțit ci Unul singur.

Ascultați!

„Căci printr-o biserică?” Scrie așa? „Printr-o strângere de mână?” „Prin botezul în apă?” Nu! Atunci cineva este greșit.

„Printr-un singur Duh...” Este cu literă mare?
Da, Acesta este Duhul Sfânt. Vedeți?

„...Noi toți am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie greci, fie robi fie slobozi: și toți am fost adăpați

dintr-un singur Duh.” (v. 13).

Trupul

lui Hristos este un singur Duh, în care fiecare mădular, de la Cincizecime până în timpul acesta, bea din același Vin nou, Același Duh Sfânt și produce aceleași roade. Cum facem noi aceasta? *„Printr-un singur Duh.”*

Duhul

Sfânt este Ușa deschisă a lui Dumnezeu. Ce este El? Ușa deschisă a lui Dumnezeu, Mângâietorul, o Pecete, Avocatul, o Asigurare, Odihna, El este pace, bunătate, vindecare, Viață. El este Ușa deschisă a lui Dumnezeu spre Hristos.

Dumnezeu

a dovedit că El L-a înviat pe Isus din morți și toți cei care sunt morți în Hristos vor fi aduși de Dumnezeu la înviere cu El. *„Nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care sunteți pecetluiți în Hristos până în ziua răscumpărării.”* Iuh! Credeți aceasta? („Amin”).

Ce

este Hristos? Ce este Duhul Sfânt? Nu este ceva de care să râdă oamenii. Oamenii râd de Acesta, dar El nu este un semn pentru cel credincios, ci pentru cel necredincios. Aș fi dorit să avem la dispoziție două sau trei săptămâni, ca să vă spun ce este El pentru necredincios.

Dați-mi voie să vă spun așa, repede: Pentru necredincios, El este un motiv de răs, o cursă, o piatră de poticnire; moarte, despărțire veșnică de Dumnezeu. O, nici nu mă pot gândi la ceea ce este El

pentru un necredincios.

Amintiți-vă

că aceeași ploaie de care și-a bătut jos necredinciosul, l-a salvat pe Noe și familia lui. Vedeți? Același Duh, Duhul Sfânt de care râd cei necredincioși, Îl batjocoresc și Îl numesc „nebunie” și o grămadă de țicniți, va răpi în zilele din urmă Biserica și O va lua sus; și va aduce judecata peste necredincios. Vedeți? Aceasta este ceea ce este Duhul Sfânt.

„Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!” (Matei 5.6).

Mâine

seară vom vedea cum vine și ce face El când vine.

Câți

dintre voi doresc să primească Duhul Sfânt, și vor ca cineva să se roage pentru ei ca să vadă Lumina?

Acum

voi știți Ce este El, iar mâine seară vom vedea Ce face El, iar vineri seara vom vedea Cum să-L primim.

După

aceea frații vor merge cu cei ce doresc să Îl primească și se vor ruga pentru ei. Noi ne vom apropia de El pe o temelie biblică sănătoasă. Dorința noastră este să ne apropiem de El și să Îl primim întocmai cum a făgăduit Dumnezeu și cum a venit la început. Pe noi nu ne interesează ce spune cineva. Cuvântul lui Dumnezeu este singurul care are prioritate pentru mine. Dorința mea este să primesc ceea ce are Dumnezeu pentru mine. Dacă Tu vrei să-mi dai mai mult, Doamne, deschide zăgazurile cerului pentru că inima mea este deschisă pentru

Tine. Acesta-i adevărul.

Câți

dintre voi Îl doresc? Atunci ridicați mâna și spuneți:

„Roagă-te
pentru mine...”

Tată

ceresc, noi am învățat din Cuvântul Tău și credem că Duhul Tău este aici. Privește aceste mâini ridicate spre Tine. Acum, ei știu că este Duhul Sfânt și doresc să Îl primească. Te rog îngăduie să Îl primească toți înainte de încheierea adunării. Îngăduie aceasta, Doamne.

Noi

ne rugăm pentru ei. Te rugăm să-i binecuvântezi și să le dai ce doresc în inima lor. Privește mâinile lor ridicate, Doamne, pentru că Te iubesc și Îl vor.

Mâine

seară vom dovedi că nici un om nu poate merge în răpire fără El. Acesta este motivul pentru care Te rog să-i faci să flămânzească și să înseteze după această umplere. Eu îi aduc la Tine, Doamne, și Te rog să le dai aceste binecuvântări în Numele lui Isus. Amin.

Eu

Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru

că El m-a iubit întâi

Și
a plătit salvarea mea

Pe
lemnul Calvarului.

Ați
înțeles ce încerc să fac? Dorința mea este să vă arăt ce este Acesta, cum să ne apropiem de El, cum să Îl respectăm și cum să Îl primim. Atunci voi nu veniți orbește ci știți ce vreți. Acesta este motivul pentru care v-am arătat ce este El. Da, Duhul Sfânt este o făgăduință. El este o Pecete. El este Mângâietorul și așa mai departe.

Mâine
seară vom vedea pentru ce ne este dat El și ce face când vine. Curățiți-vă inimile pentru că El nu Îl va turna într-o inimă necurată. Îndepărtați-vă, pregătiți-vă și El vi-L va da.

Eu
Îl iubesc, eu Îl iubesc (sa ridicăm mâinile)

Căci
El m-a iubit întâi

Și
a plătit salvarea mea

Pe
lemnul Calvarului.

Păstorul

tocmai mi-a spus că este de acord ca mâine seară să începem la ora șapte în loc de șapte și treizeci. Deci la șapte și treizeci, vom începe serviciul de cântări.

Eu

Îl iubesc....

Să

ne scoatem batistele și să le fluturăm spre El.

Eu

Îl iubesc...

Pentru

că El m-a iubit întâi

Și

a plătit salvarea mea

Pe

lemnul Calvarului.

Bine,

acum păstorul vostru, fratele Neville. **Amin.**